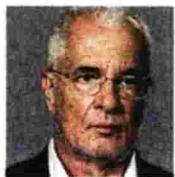

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ

Τι επιδιώκουν;

ΤΟΥ Ι.Κ.
ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ

ΘΕΛΩ να ομολογήσω πως στο ερώτημα «τι επιδιώκουν οι τροϊκανοί» δεν διαθέτω προφανή απάντηση.

Η ΠΙΕΣΗ που ασκούν σε μια χώρα, π οποία σε συνθήκες ύφεσης 25% κατάφερε μια δημοσιονομική προσαρμογή της τάξεως των 13 μονάδων του ΑΕΠ και ολοκλήρωσε το 95% των διαρθρωτικών αλλαγών που της ζητίθηκαν, είναι είτε βλακώδης είτε ύποπτη.

ΤΡΙΤΗ ΕΞΗΓΗΣΗ δεν υπάρχει.

ΔΙΟΤΙ αυτή τη φορά για τη συμπεριφορά των δανειστών δεν ευθύνεται ούτε η κυβέρνηση ούτε η αντιπολίτευση ούτε ο Χατζηπετρής.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ σοβαρές καθυστερήσεις ή ολιγωρίες, ούτε πραγματικές μεταρρυθμίσεις στο τραπέζι. Κι ούτε αποτελούν κάτι τέτοιο μερικές εκαντοντάδες απολύσεις στο Δημόσιο ή ο ΦΠΑ στα νησιά. Αστεία πράγματα μπροστά σε όσα υπέστη η χώρα την τελευταία πενταετία.

ΤΙ ΦΤΑΙΕΙ λοιπόν;

ΘΑ ΠΑΡΑΚΑΜΨΩ την ερμηνεία της βλακείας διότι δεν μου αρέσουν οι εύκολες εξηγήσεις. Μπορεί να θεωρώ γενικώς πλίθιους τους «ταλιμπάν των μεταρρυθμίσεων», αλλά αυτός δεν είναι λόγος για να μην ψάχουμε τα πράγματα λίγο περισσότερο.

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ερώτημα εδώ είναι ποιον συμφέρουν το αδιέξοδο και η εμπλοκή.

ΣΙΓΟΥΡΑ δεν συμφέρουν την Ελλάδα αφού το ζητούμενο γι' αυτήν είναι μια σαφής και καθαρή λύση. Οτιδήποτε άλλο, μεσοβέζικο ή μεταβατικό, θα βουτήξει πιο βαθιά τη χώρα στην πολιτική και οικονομική αβεβαιότητα.

ΚΙ ΕΔΩ μπαίνουμε στο πεδίο του παραλογισμού.

ΔΙΟΤΙ στο όνομα της πολιτικής αβεβαιότητας, οι δανειστές προσπαθούν να αποφύγουν τις καθαρές λύσεις και να καταφύγουν σε προσωρινές διευθετήσεις, οι οποίες όχι μόνο δεν τους διασφαλίζουν έναντι της αβεβαιότητας, αλλά αντιθέτως το μόνο αποτέλεσμα που έχουν είναι να επιπένουν την αβεβαιότητα!..

ΦΑΙΝΕΤΑΙ τόσο παράλογο που προτιμώ να το εκλάβω ως ύποπτο.

ΝΑ ΥΠΟΘΕΣΩ δηλαδί διτί το ζητούμενο για πολλούς στην Ευρώπη δεν είναι να βγει η χώρα με ασφάλεια από τον εφιάλτη, αλλά να εξωθηθεί στον εκτροχιασμό ώστε να τιμωρηθεί γι' αυτόν.

ΚΑΙ ΤΟΤΕ, όταν ο «λαϊκισμός» πάρει στην Ελλάδα ένα σκληρό μάθημα, οι «λαϊκιστικές πίεσεις» που απειλούν το ευρωπαϊκό σύστημα θα φοβιθούν και θα εκτονωθούν.

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΤΩΜΑ της Ελλάδας, δηλαδή, το ευρωπαϊκό σύστημα θα δώσει τη μάχη όχι μόνο με τον Τσίπρα, αλλά και με τους Podemos, και με τη Λεπέν, και με τον Φάρατζ, και με τον Μπέπε Γκρίλο, και με τους γερμανούς ευρωσκεπτικιστές...

ΔΙΟΤΙ στα μάτια του κυρίαρχου ευρωπαϊκού συστήματος, ο «λαϊκισμός» είναι ένας και ενιαίος, αποτελεί σοβαρή απειλή και δεν κάνουν καμία διάκριση μεταξύ «αριστερών» και «δεξιών λαϊκιστών».

Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ αυτή φαίνεται ίσως λογική. Ελπίζω απλώς να μην είναι η σωστή.

ΔΙΟΤΙ τότε έχουμε μπλέξει άσχημα.

jpretenteris@dolnet.gr